

[Bernhard Baunsgaard]

– var taget hensyn til, at den danske kulturverden består af andet end musik, selv om man naturligvis fra Musikrådet med rette understregede betydningen af, at musiklivet blev styrket her i Danmark. Det synes jeg er noget, som vi, der har arbejdet så længe med denne betænkning, har grund til at understrege. Den var, synes jeg, i særlig grad omhyggeligt og godt udarbejdet og havde taget hensyn til mange sider.

Når det er sagt, vil jeg også gerne understrege, at selvfølgelig kunne det ikke undgås, at der var ting, som efter Folketingets opfattelse kunne ordnes på en anden og i nogle tilfælde bedre måde. Jeg tænker her på, at man i for ringe grad, synes jeg og Folketinget, har tilgodeset det vestjyske musikliv.

Men alt i alt synes jeg, at der – netop fordi vi havde så godt et forlæg – er kommet et godt resultat ud af arbejdet, og som jeg sagde ved førstebehandlingen af det lovforslag, der var fremsat af S og SF, burde selve omkostningerne, som man havde beregnet denne styrkelse af musiklivet til, nemlig godt 20 mill. kr., ikke kunne forskrække nogen. Det glæder mig meget, at også regeringspartierne i dag har samme indstilling til det hele.

Poulsgaard (FP):

Det var da en fantastisk masse taksigelser, der lød heroppefra. Der var tak til Musikrådet, der var tak til embedsmændene, og det er godt gjort, at selv pressionsgrupperne takker man heroppe. Dem, man egentlig skulle rette takken til, var skatteyderne, der skal betale gildet, men dem var der ingen tak til, nej, de får bare regningen. Det er simpelt hen for dårligt, at konservative politikere og venstrepolitikere står heroppe og roser sådan noget, som SF er tilfreds med. Jeg synes aldeles ikke, der er grund til at sige tak til et borgerligt Danmark. Jeg synes, det er en hån mod de skatteydere, der skal betale, at et enigt Folketing nu smider om sig med penge en gang til til fuldstændig ligegyldige ting, når vi har så mange store problemer at slås med.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg må sige til hr. Poulsgaard, at det er jo den samme grammofonplade, vi hører vedrø-

rende alle sager, men den er ude af proportioner, når vi tænker på størrelsesordenen af de midler, vi her snakker om, til et vigtigt område for dansk kultur. Det burde Fremskridtspartiets repræsentant kunne forstå.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det kan Fremskridtspartiets repræsentant ikke. Jeg kan ikke forstå, at man kan være konservativ politiker og sige: pengene ligger bedst i skatteborgernes lommer, når man samtidig har sat verdensrekord i skattetryk og siger, at der skal spares. Men når vi kommer ud på overdrevet, i luksus, er de Konservative de første, der er med til at øse ud. Det kan godt ske, at hr. Fischer ikke kan lide den grammofonplade, men han får den, lige indtil de Konservative begynder at føre en fornuftig politik.

Ministeren for kulturelle anliggender (H. P. Clausen):

Jeg skal kun sige, at jeg stadig væk har den opfattelse, at det udspil, regeringen kom med, var rimeligt, men lad nu det ligge. Når jeg tager ordet, er det for at sige, at jeg synes, at der i hvert fald kom en meget god ting ud af den sidste del af arbejdet med musikloven, for da viste det sig jo, at den omfattende delegering med endeligt administrativt ansvar hos Musikrådet og tilsvarende i andre kulturlove har nogle begrænsninger; derfor er jeg glad for, at vi nåede frem til den nye affattelse af § 15, som giver en balance, og jeg håber, at den ikke blot bliver stående i musikloven, men også kan bruges andre steder, hvor vi i øvrigt arbejder med delegation. Det er for mig et meget væsentligt resultat for hele det område, vi lovgiver på, når vi har med kulturområdet at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 128 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KRF og VS) mod 4 (FP).

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.